

ЩАСТЛИВИ СМЕ, ЧЕ ОТНОВО СМЕ СРЕД ПРИЯТЕЛИ

(Продължение от стр. 1)

зучавах трудовете на унгарца Бела Барток. Той е записвал характерните музикални ритми на народите на България, Югославия, Румъния, Турция, изобщо на балканските народи. След това имах възможност да се запозная по-отблизо с творчеството на Панчо Владигеров, Петко Стайнов, Любомир Пипков, Димитър Петков, Марин Големинов и Константин Илчев. През 1972 година, когато гостувах с оркестъра на Мартенските музикални дни, изпълнихме Концерт за струнен оркестър от Марин Големинов. Неговото творчество ми допадна много и съжалявам, че сега в програмата не сме

включили произведения от този именит композитор. Освен това при гостуванията ми в София три или четири пъти съм дирижирал български оркестри, които изпълняваха произведения от ваши композитори. Изпитвах истинско удоволствие.

В концертните програми в Лайпциг често се включват български музикални творби, които се посрещат с голям интерес и задоволство от моите сънародници.

Каква програма ще поднесете на русенци?

— Понеже дойдохме съвсем неочаквано в Русе — на мястото на Симфоничния оркестър на Берлинското радио и телевизия, нашата програма ще бъде по-кратка. Включили сме увертюра към

операта „Вълшебният стрелец“ от Вебер и Четвърта симфония на Шуман. Но днес ще репетираме Концерт за пиано и оркестър № 4 от Бетховен, с който ще се представим довечера. Солист ще бъде българският пианист Иван Дренников. Този наш концерт ние посвещаваме на Единадесетия конгрес на БКП. Надявам се, че ще се представим добре пред русенци, и вярвам, че нашата радост и тази на публиката ще бъде взаимна. Казвам смело тези думи, защото съм убеден не само във възможностите на своя оркестър, но и защото мисля, че за да свириш добре, трябва да си сред приятели.

Разговора води
Ценка ГИНКОВА